

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XCVI. De Pœnitentiariæ Apostolicæ Officialibus, eorumque muneribus. 13.
Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

De Pœnitentiariæ Apostolicæ Officialibus, eorumque muneribus.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Apostolicæ Pœnitentiariæ Officio, per quod Romanus Pontifex concessam sibi divinitus in B. Petro Apostolorum Principe supremam ligandi, atque solvendi potestatem, maximo Ecclesiæ universæ fructu, in promovenda Fidelium salute indefinenter exercet, rectissimam undequaque agendi rationem constabilem, eandemque, quantum in Domino possumus, perpetuis etiam futuris temporibus inviolabilem commendare cupientes; postquam per alias Nostras Apostolicas Literas, hac ipsa die datas, quarum initium est: *Pastor bonus*, facultates Nostri Majoris Pœnitentiarum, ejusdemque Officii Pœnitentiariæ constituimus, ampliavimus, commodiusque digestimus; Nostras quoque partes esse judicavimus ad ea similiter recognoscenda, quæ Ministros Nostros in eodem Pœnitentiariæ Officio laborantes respiciunt, ad eorum videlicet numerum, qualitates, electionem, munera, onera, emolumenta, perfectius, stabiliusque ordinanda, mentis Nostræ aciem eò utilius convertere, quò majus intelligimus inesse momentum in optimo delectu, atque ordine Ministrorum, ut rectus ille, atque proficiuus concessarum facultatum usus aseratur, ad quem potissimum studia nostra, cogitationesque feruntur.

Confirmatur
Constitutio
S. Pii V. incipien-
s. In
omnibus.

Causæ præ-
sentis Con-
stitutionis.

§. 1. Quamquam enim recolendæ memoriæ Prædecessor Noster S. Pius Papa V. in ipsa erectione hodiernæ Pœnitentiariæ, quam, vetere suppressâ extinctaque, novam ipse constituit, multa & sanè præcipua de futuris ejusdem Ministris, seu Officialibus, sapienter decreverit per suam Constitutionem, quæ incipit: *In omnibus*, datam XV. Kalendas Junias Anno MDLXIX., quam proinde Nos quoque firmam esse volumus, atque decernimus, præter quam in iis, in quibus eandem præsentibus nostris Literis confiterit adversari; Nonnulla tamen lapsu duorum ferme Seculorum circa illa immutari debuerunt, variis de causis per alios Romanos Pontifices pariter Prædecessores nostros cognitis & approbatis: Quarum approbationum ne vel memoriam excidere, vel fidem vacillare contingat, neve, si ignorentur, eveniat, ut hujusmodi immutationes in exemplum trahantur aliarum forsitan privato arbitrio deinceps inducendarum; ideoque necessarium & opportunum duximus omnia & singula jam prius a Nobis pensata, atque recognita, & sicubi opus fuit, correctâ, seu in melius commutata, Literis Nostris explicatè tradere, atque Apostolica auctoritate sancita, ac roborata, in omnium notitiam, inviolabiliter in posterum servanda, deducere. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine infrascriptas ordinationes circa Ministros, seu Officiales Apostolicæ Nostræ Pœnitentiariæ, necnon circa ejusdem æconomicum statum, & regimen constituimus, & in futurum observari decernimus, & mandamus.

Numerus,
& genera Of-
ficialium Of-
ficii Pœniten-
tiariæ con-
stitutum.

§. 2. Numerum quidem, & genera hujusmodi Officialium eodem ferè loco retineri volumus, ac primitus fuere a memorato S. Pio constituta; uno dumtaxat & altero, non ad novum genus Officii, sed ad Officialium numerum adjuncto. Itaque hi, & non alii, Officium Pœnitentiariæ constituent: videlicet Major Pœnitentiarum, Re-

gens, Theologus, Darius, Canonista, Corrector, Sigillator, Procuratores, seu Secretarii tres, & Scriptores ordinarii item tres; uno nimirum Procuratore, & Scriptore uno, jam usque a primordiis recentioris Pœnitentiariæ, propter adauctam in dies negotiorum, & supplicantium multitudinem, ultra priorem numerum in prædicta Beati Pii Constitutione prænitum, inductis.

§. 3. Major Pœnitentiarum unus sit ex S. R. E. Cardinalibus, Presbyter, idemque Magister in Theologia, seu Decretorum Doctor; atque a solo Romano Pontifice eligetur per literas, ut hætenus moris fuit, in forma Brevis. Suum autem munus per se ipsum exercere debet. Sed si ex causa legitima, a Romano Pontifice admittitur, absens, seu impeditus fuerit; ipsemet unum alium e S. R. E. Cardinalibus, prædictis qualitatibus insignitum, sibi Pro-Pœnitentiarum subrogabit; qui interim hoc munus pariter per seipsum prosequatur, Literasque, non Pœnitentiarum subrogantis, sed suo proprio nomine jubet expediri.

§. 4. Quod si contingerit, ut Major Pœnitentiarum tempore vacantis Pontificiæ Sedis e vita discesserit; tunc a majore numero Cardinalium in Conclavi degentium, vel ante conclavis ingressum in Congregatione generali convenientium, eligendus erit per secreta suffragia alius Cardinalis Pro-Pœnitentiarum ad ejusdem Sedis vacantis tempus; prout evenisse meminimus, Sede vacante per obitum sel. mem. Benedicti Papæ XIII., in personam Venerabilis Fratris Nostri Vincentii Episcopi Prænestini, tunc Tituli S. Honuphrii S. R. E. Presbyteri Cardinalis Petra nuncupati, cum illustri totius Collegii S. R. E. Cardinalium de illius integritate, ac doctrina testimonio, quod deinde judicio suo comprobavit felic. pariter record. Clemens Papa XII. Prædecessor Noster; eandemque electionis formam pro simili eventu Pontificiæ Sedis vacantis distinctius postea constituit, atque in futurum servari mandavit in sua Constitutione, quæ incipit: *Apostolatus Officium*, data IV. nonas Octobris Anno MDCCXXXII., in qua plures ordinationes circa res eadem Sede vacante agendas complexus est, cuique subscriptio S. R. E. Cardinalium, ac de eadem servanda juramentum accessit.

§. 5. Præcipuum verò Majoris Pœnitentiarum munus in recto, ac prudenti exercitio facultatum sibi concessarum, atque aliis supradictis Literis nostris comprehensarum, positum est. Sed est quoque ejus muneris, quatuor diebus Majoris Hebdomadæ, Dominica quidem Palmarum in Basilica S. Joannis in Laterano, Feria verò quarta in Basilica S. Mariæ Majoris, & quinta, & sexta Feriis in Basilica S. Petri Vaticana, Fidelium Confessiones in Sede ad id constituta excipere, necnon capita piè sese submittentium Virga Pœnitentia tangere, Indulgentias eisdem juxta facultatem in prædictis aliis Nostris Literis contentam impertiendo; præsentibus interim, & per sua sedilia dispositis Pœnitentiariæ Officialibus. Præterea tribus anni diebus, quibus maxime ad pœnitentiam Fideles excitantur, videlicet Feria quarta Cinerum (qua die ipse cineres capit Summi Pontificis, Cardinalium, cæterorumque assistentium inspergit) & manè Feriæ sextæ in Parasceve, & diei Commemorationis Fidelium Defunctorum, solemnè ritu rem Divinam in Pontificiâ Cappella peragere. Ad hæc Romano Pontifici in supremo vitæ agone constituto, ad spiritualem eadem in tali articulo ferendam opem, assistere.

§. 6. Ad eundem pertinet minores Pœnitentiarum Ordinarios a se ipso, & a Congregatione, seu Signatura Pœnitentiariæ, prius examinatos & approbatos, alioquin ad officium minime

Cardinalis
Majoris Pœ-
nitentiarum à
solo Pontifi-
ce eligendi,
qualitates,

Eidem impe-
dito, vel ab-
senti, facult-
tas tribuitur
sibi subrog-
andi Pro-Pœ-
nitentia-
rium.

Ratio eli-
gendi Card.
Pro-Pœnit-
entiarum eve-
niente obitu
Majoris Pœ-
nitentiarum
Sede Apost.
Vacante,

Præcipua
munera a
Majori Pœ-
nitentiarum
obœunda.

Minores Pœ-
nitentiarum
in tribus Ba-
silicis Urbis,
in Ecclesiâ

admit-

1744.
Lauretana, ac pro Anno Sancti tempore in Basilica S. Pauli, aliisque Urbis Ecclesiis deputat.

admittendos, in tribus Urbis Basilicis constituere, & deputare, eisque facultates pro sua prudentia, vel majores, vel minores concedere; qui postquam admissi fuerint, non poterunt sine ejusdem Majoris Pœnitentiarii licentia ab officio dimitti, seu ab eisdem exercitio discedere. Idemque intelligi volumus quoad Minores Pœnitentiarios Lauretanos, quorum examen valeat idem in absentia etiam Episcopis in Partibus sibi beneficiis committere. Quin etiam poterit certum numerum extraordinariorum Pœnitentiariorum pro Basilica S. Petri eligere, atque in ea constituere, ut consuetis anni cuiusque diebus, quibus major esse solet Pœnitentium concursus, eorum audiendis Confessionibus preesto sint. Atque insuper pro recurrentibus Anno Sancti tempore suos quoque pro Basilica Sancti Pauli extra muros Pœnitentiarios designare; aliosque etiam, eodem anno durante, similibus facultatibus munitos, five in nominatis Basilicis, five in cæteris tam Sæcularium, quam Regularium Urbis Ecclesiis, prout magis expedire visum fuerit, pro magna Fidelium tunc confluentium copia, extra ordinem multiplicare. Demum per idem tempus Virum providum ac peritum deputare possit, qui frequens adeat supradictos Pœnitentiarios in quatuor majoribus Basilicis laborantes, ut libellos supplices pro peculiaribus Pœnitentium necessitatibus forte offerendos ab eis recipiat, eorumque celerem apud Pœnitentiarum expeditionem sedulo curet, & ad Pœnitentiarios prædictos quamprimum referat, aliisque gerat, quæ Major ipse Pœnitentiarius pro recto rerum ordine gerenda mandaverit.

Idem 44. Viros quotannis ad peragenda Exercitia Spiritualia in domo Missionis destinare potest.

§. 7. Ad ejusdem Majoris Pœnitentiarii munus pariter spectabit personas seu Sæculares, seu Regulares, quibus id expedire judicaverit, ad peragenda Exercitia Spiritualia in Domo Missionis, prope Curiam Innocentianam sita, destinare; pro jure scilicet, quod idem Major Pœnitentiarius habet, nominandi quolibet anno quadraginta quatuor Viros in dicta Domo pro congruum ejusmodi Exercitiorum tempus gratis sustentandos; quem ad finem eidem Domui assignata reperiuntur annua scuta centum moneta Romanæ, partim ex bonis propriis per memoratum Venerabilem Fratrem Nostrum Vincentium Episcopum Prænitentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Petra nuncupatum hodiernum Majorem Pœnitentiarum, laudabili pie liberalitatis exemplo, in adeo proficuum opus attributis; partim ex superfluis Pœnitentiariæ proventus, usque ad primam vacationem Officii Sigillatoris; ac post hujusmodi vacationem, ex emolumentis futuri pro tempore Sigillatoris in perpetuum perfolvenda; prout statutum fuit per Literas fel. record. Clementis Papæ XII. Prædecessoris Nostri Motu proprio exaratas sub die 14. Februarii Anni MDCCXXXII. quas quidem Literas cum omnibus ordinationibus, conditionibus, & clausulis in eisdem appositis, approbamus, & confirmamus, ac perpetuis futuris temporibus observari jubemus.

Reliqua autem Majoris Pœnitentiarii munera, atque onera iidem adnexa cum ex alteris Literis Nostri, in quibus ejusdem, & Pœnitentiariæ Nostre facultates complexi sumus, tum ex iis, quæ in præsentibus subjiciuntur, dignosci poterunt.

Assignatio 100. scutorum auri quolibet Mense Majori Pœnitentiario confirmatur.

§. 8. Emolumenta verò ejusdem, quæ varia pro variis fuere temporibus, cum demum per fel. mem. Innocentium Papam XII, atque iterum per similibus record. Clementem Papam XI. Prædecessores Nostros, constituta sint scuta auri centum pro quolibet mense; Nos etiam eorum assignationem ratam esse volumus, & quatenus opus sit, eadem de novo concedimus, & attribuimus.

§. 9. Sed præterea per supra memoratum Clementem Papam XII. assignata fuerunt eidem Majori Pœnitentiario e superfluis Pœnitentiariæ emolumentis annua scuta moneta ducenta, eroganda in Pauperes ad eandem Pœnitentiarum, seu Majorem Pœnitentiarum, pro negociis ad Pœnitentiarum spectantibus recurrentes; cum declaratione, quod hujusmodi elemosynæ inter impensas, & onera Pœnitentiariæ connumerentur; reservata insuper Majori Pœnitentiario facultate adeundi Summum Pontificem in casibus particularibus, in quibus major summa pro hujusmodi elemosynis requiretur. Quam assignationem, declarationem, ac reservationem; una cum derogatione applicationis prædictorum superfluum per Innocentium Papam XII. factæ Hospitio Apostolico Pauperum S. Michaëlis de Urbe, Motu proprio prædicti Clementis Papæ XII. die 12. Maji Anni MDCCXXXII. roboratas; Nos itidem approbamus, & confirmamus, & quatenus opus sit, præsentium tenore denuo concedimus, & constituimus.

§. 10. Officialium autem post Majorem Pœnitentiarum superius enumeratum hæc potissimum qualitates erunt. Regens, Datarius, Theologus, & Decretorum Doctor eligentur Viri eximia doctrina præstantes, casuumque conscientiarum periti. Corrector sit in Decretis, stilo, cæterisque Pœnitentiariæ rebus diligenter versatus, & instructus. Sigillator probata fidei, & uti id munus postulat, omnium Officii expeditionum peritus. Procuratores quoque, & Scriptores, vitæ, moribusque integris ornati, & ad suum quisque officium exercendum idonei. Ad hæc omnes prædicti Officii Pœnitentiariæ Ministri, etiam Procuratores, & Scriptores, sint Presbyteri, vel certe in aliquo ex Sacris Ordinibus constituti.

§. 11. In electione prædictorum Officialium hæc ratio, & methodus servanda erit. Regens, Theologus, Datarius, Decretorum Doctor, Corrector, & Sigillator, Majoris Pœnitentiarii cura, & sollicitudine delecti, ac Romano Pontifici ab eodem præsentati, ubi Pontificiam confirmationem obtinere meruerint, Literis Patentibus ipsius Majoris Pœnitentiarii, electionis, & confirmationis hujusmodi testibus, cum subscriptione alicujus Secretarii expeditis, ad suum quisque officium admittantur. Ad Procuratorum verò, & Scriptorum officia ab eodem Majori Pœnitentiario non alii eligantur, & recipiantur, quam qui prius, indicto publicè Concursu, & mora sex dierum interposita, a Rege, & Correctore super vitæ, moribus, atque, scientia, cæterisque requisitis qualitatibus diligenter examinati, & comprobati fuerint; alioquin omnes prædictorum Officialium concessionem, etiam si a Romano Pontifice ex aliqua causa aliter facta fuerint, pro irritis habeantur. Qui autem ritè juxta præscriptam formam electi fuerint, suis pariter patentibus Literis a Majori Pœnitentiario muniantur, atque ad exercenda propria munera, singulis inferius designanda, admittantur.

§. 12. Regentis porro munus, quod ex inveterata consuetudine uni ex Pontificiis Cappellanis Causarum Palatii Apostolici Auditoribus committi solet, in eo situm est, ut negotia universa, eâ, qua decet puritate & diligentia, dirigi studeat & expediri; proindeque petitiones, casusque omnes ad Pœnitentiariæ Officium deductos in primis diligenter examinet; quæque perspicua sint, & secundum communem in eodem Officio cursum, absque difficultate expediri consueverunt, eadem expediri jubeat; cum nullius omnino negotii, quantumvis ordinarii, vel clari, expeditionem, sine prævia ipsius Regentis recognitione, & approbatione Procuratoribus liceat incipere. Quæ verò dubia,

1744.
Alia assignatio 100. scutorum moneta superfluis Pœnitentiariæ emolumentis; in Pauperes pro negociis Pœnitentiariæ recurrentes erogantur, eidem affectur.

Qualitates in aliis Officialibus requisitæ.

Methodus servanda in electione, & receptione prædictorum Officialium.

Munus Regentis designatur.

vel obscura, vel aliqua difficultate involuta conspexerit, ea Regens ipse ad Majorem Pœnitentiarium referat, ut diligentius examinentur, ac demum in ejus Signatura propofita decidentur. Ut verò primi generis, quæ diximus, explicatiora negotia quam celerrimè conficiantur, idem Regens fingulis Hebdomadis Procuratoribus apud se convenire juffis, ac precibus recurrentium confideratis, fuoque ad fingulas convenienter fcripto fubnotato, ab iifdem Procuratoribus abfque longiori mora expediri mandet.

Munus Correctoris.

§. 13. Corrector, ut expeditiones apto & convenienti ftyle fcriptæ, fanæ, & integræ emittantur, earum fchedulas, five Minutas, feu Supplicationes a Procuratoribus confectas diligenter recognofcat, examinet, & corrigat, etiam, quoad fieri poterit, antequam Literæ partibus tradendæ fcribantur, quo nimirum Literæ ipfæ integræ & mundæ, ac lituris, rafurifque proflus carentes expediantur.

Munus Datarii.

§. 14. Datarius in calce fupplicationum Datam loci, diei, menfis, & anni, tam Æræ Chriftianæ, quam Pontificatus, adfcribat; vel Romano Pontifice demortuo, notam Sedis vacantis apponet.

Munus Theologi Confultoris.

§. 15. Theologus Confultor, quod quidem munus uni ex Presbyteris Societatis Jefu diuturna nec interrupta fucceffione commendari confuevit, fuper petitionibus & cafibus magis arduis & implexis, qui ad ipfum a Majori Pœnitentiarium, vel Regente, maturius confiderandi & examinandi remittentur, adhibito diligenti ftudio, judicium fuum, etiam in fcriptis, fi hoc ab ipfo requiratur, aperiet.

Munus Confultoris Canonici.

§. 16. Canonifta item Confultor, feu Decretorum Doctör, fimiliter a Majori Pœnitentiarium, vel Regente requifitus, fuum pariter confilium fuper cafibus ad fe remiflis, poft accuratum examen, etiam in fcriptis, ubi id ab eo poftuletur, proferre debet.

Munus & onera Sigillatoris.

§. 17. Sigillator Literas eatenus recognofcat, ut manus requifitæ illis appofitæ fint, & earum Data cum libello fupplicationis concordent; deinde ipfas figillo Pœnitentiariæ obfignet, ac demum obfignatas, & in totum gratis expeditas, Procuratoribus remittat. In fuper memoratus Sanctus Pius Papa V. in fua Conftitutione, quæ incipit: *In earum rerum commutatione*, data xiv. Kalendas Janias Anno MDLXIX., in qua vetera Collegia Scriptorum, & Procuratorum Literarum Pœnitentiariæ a fe ipfo fuppreffa ad Cancellariam Apoftolicam, fub nova denominatione Scriptorum, & Procuratorum Literarum Apoftolicarum Minoris Gratiæ, traduxit, ad eundem Sigillatorem pertinere voluit peculiarem curam omnium expeditionum, quæ per duo prædicta Collegia fierent, atque proventuum Pœnitentiariæ ex hujusmodi expeditionibus percipiendorum exactiorem, & adminiftrationem; compilationem quoque, & afervationem Regeflorum, tam omnium Supplicationum ad materias Minoris Gratiæ fpectantium, quam Literarum Apoftolicarum fuper eis conficiendarum; quemadmodum etiam in altera fupracitata Conftitutione fuper nova erectione Officii Pœnitentiariæ edita, eidem Sigillatori aliorum omnium Documentorum & fcripturarum ad ipfam Pœnitentiarium pertinentium cuftodiam demandavit, ejuftdemque fidei & periculo commifit. Quæ licet ex magna parte non jam per fe ipfum, fed per Pro-Sigillatorem exercere, immutata etiam aliquatenus agendi methodo, jam pridem ei conceffum fuerit; ipfius tamen Sigillatoris erit invigilare, & dare operam, ut omnia quæque per dictum Pro-Sigillatorem exercenda, quæ cujufmodi fint, inferius ftatuemus, rectè ac fideliter ab eodem adminiftrantur.

Munus Procuratorum.

§. 18. Procuratores, feu Secretarii, inter quos materia jufta partitione dividendæ erunt,

commiffa fibi quifque negotia fedulo diligenterque profequantur. Libellos fupplices, literafque a recurrentibus miffas integre percurrant, atenteque perpendant, earumque compendia, cum ita res feret, fideliter conficiant. Cuncta verò ad Majorem Pœnitentiarium, vel Regentem referant, nihilque penitus refponfi fcribere aggrediantur, abfque alterutrius mandato. Quo recepto, antequam ad expeditionem Literarum partibus tradendarum quoquo modo procedant, Supplicationes feu Minutas fuper materiis, ubi illis opus erit, per extenfum exarare debeant, a Correctore recognofcendas. In expeditionibus autem quibuslibet extendendis, exacta uniformitas fenfuum, & claufularum, quoad fieri poterit, a fingulis obfervetur. Quamobrem fummpere conducet formulas habere præ manibus fuo quamque generi petitionum accommodatas, & a Majori Pœnitentiarium, cum confilio fex majorum Officialium fuperius memoratorum, prius comprobatas; a quibus, nifi ex gravi caufa per Majorem Pœnitentiarium, vel Regentem admiffa, nullatenus recedere fupradictis Procuratoribus liceat.

Munus Scriptorum.

§. 19. Scriptores demum, æqua fcribendarum rerum divifione inter eos facta, caractere puro, claro, & minime deformi, & in iis, in quibus id moris eft, Antiquo, five, ut ajunt, Bullatico, eodem tamen quammaxime intelligibili, demandatas fibi Litteras accurate, integreque defcribant, liturafque quaslibet aut raturas perdiligenter caveant. Iidem in libros fua regefta referant, quæ ipfis dabuntur eò referenda; videlicet Oracula, fi qua emanarint, Romanorum Pontificum; Decreta, & Inftitutiones Majoris Pœnitentiarii, & Signaturæ, regimen fecretæ Pœnitentiariæ concernentia; refolutiones aliquot exemplares cafus alicujus rarioris, & implexioris; Supplicationes fuper difpenfationibus, præfertim matrimonialibus, a communi curfu recedentibus, feu pro foro etiam externo de fpeciali Romani Pontificis mandato conceffis; & fi quid aliud extraordinarium & fingulare, memoriæque dignum, ita confervandum videbitur.

Officiales prædicti Officia fua per fe ipfos exercere debent.

§. 20. Omnes verò Officiales fupradicti Officia fua per fe ipfos maxima diligentia, & fidelitate exercent. Soli autem præfentes, & actu exercentes, fructus & emolumenta percipiunt; nifi forte aliquis eorum ex jufta caufa abfens, feu legitime impeditus exiftat. Quod fi aliquis ex majoribus Officialibus hujusmodi impedimento detentus, vel abfens fuerit, alter Officialis propinquior, juxta Seflionis in Signatura ordinem, fuppleat impediti, feu abfentis vices, ita exempli gratia fubfcribendo: *Pro D. Regente N. Datarium*; Si autem aliquis ex Procuratoribus, aut Scriptoribus, legitime, ut fupra, impeditus, vel abfens fuerit, poftit Major Pœnitentiarium, durante legitima abfentiæ, vel impedimenti caufa, alium aliquem in ejus locum afumere, feu fubrogare, præfrito folito juramento, & cum iifdem obligationibus, quibus alii Procuratores, & Scriptores titulati obftringuntur.

Ratio fupplendi vices Officialis abfentis, vel legitime impediti.

§. 21. In Signatura Pœnitentiariæ, quæ alternis fere Hebdomadis, die per Majorem Pœnitentiarium designanda, haberi folet, intereffe debent, ipfo Majori Pœnitentiarium præfidente, omnes prædicti Officiales, Scriptoribus exceptis. In ea verò, fingulis Procuratoribus demandatas fibi petitiones referentibus, cafibusque præfercim dubiis reliquorum fex Officialium confultatione difcuffis, & examinatis, & cum maturo omnium judicio decifis, congruum Refcriptum a Regente propria manu breviter unicuique petitioni fubjicietur, latius deinde a Procuratoribus explanandum.

De Signatura Pœnitentiariæ, intereffentia Officialium, methodoque in ea fervanda.

§. 22. Secreto potiffimum, & gratis, quæ laus eft maximè propria hujus Officii, negotia quæcumque in eo expedienda effe, omnes & fin-

Expeditiones omnes fecretò, & gratis fiant.

Forma Juramenti ab unoquoque Officialium præstandi, & singulis annis iterandi.

Pœnæ, quibus subijciuntur Officialia juramento contravenientes.

Indicuntur pœnæ Officialibus delictis.

De perpetuitate Officialium ad vitam illa obtinentium, & de modis eorum vacationis.

Prohibetur eorundem Officialium venditio, & quævis dispositio ad obtinentium voluntatem.

Emolumenta Officialibus constituta.

guli prædicti Officialia intelligant. Itaque super rigorosa utriusque capitis observantia sancte jurabunt, juxta præscriptam formulam, quæ est: *Ego N. Regens ab hac hora in antea ero fidelis, & obediens Beato Petro, & Domino Nostro Papa, ejusque Successoribus canonicè inrantibus: Officium meum fideliter exercebo, & gratis; ejusque ratione nihil ab aliquibus, etiam sponte oblatum, vel donatum, accipiam, præterquam salarium mihi constitutum: Secreta Sacræ Pœnitentiariæ, & occultos casus, ac personas, de quibus in ea tractabitur, nunquam cuiquam extra Officium revelabo, & ita juro ad Sacrosancta Dei Evangelia.* Quod juramentum uniusquisque, cum primùm ad suum munus exercendum admittetur, in manibus Majoris Pœnitentiarii præstare debet; atque insuper omnes, singulis annis, in prima cujusque anni Signatura iterabunt. Qui autem juratum secretum violaverint, non levis punientur, quam Presbyteri Confessiones peccatorum prodentes. Qui verò, contra alteram juramenti partem, aliquid vel minimum a partibus, aut aliis, sive ceterioris expeditionis, sive extraordinarii laboris in procurando, aut scribendo, aut recognoscendo, aut examinando, sive alio quocumque titulo, aut colore, acceperint, officio suo privati ipso factò censeantur, & excommunicationis sententia innodati, cujus nequeam abolitionem ab alio, quam a Romano Pontifice, extra mortis articulum, obtinere. At si hujusmodi crimen admisisse convicti fuerint, præter censuras & pœnas contra talia admittentes superius, aut aliàs quomodocumque propositas, non solum officiorum suorum privationem incurrant, sed ad futura etiam inhabiles, & infames reputentur, prout Nos illos ipso factò privatos, inhabiles, & infames harum etiam tenore declaramus.

§. 23. Caveant præterea, ne in Officialium suorum exercitio cum fraude, aut dolo, aut ulius generis captione se gerant, neve ipsi Partibus quicquam dolosè, & fraudulenter suggerant, quò faciliùs optata impetrare possint. Sed petitiones dumtaxat justas, rationabiles, & honestas proponant. Quod si dolum, aut fraudem fecisse convicti fuerint, eodem modo, ac de accipientibus munera superius constituimus, ultra pœnas alias talibus indicatas, privationem Officialium, inhabilitatem, & infamiam pariter incurrant.

§. 24. Officia omnia memorata perpetua sint, durante obtinentium vita; neque, secluso casu legitime privationis, cujus occasione, & causam perpetuò abesse vehementer optamus, & in Domino confidimus, aliter vacare censeantur, quam per liberam puramque ipsorum dimissionem, vel per promotionem ad Cardinalatum, aut Episcopatum residendi onus afferentem, vel per translationem ad aliud ejusdem Pœnitentiariæ officium. Omnium verò prædictorum Officialium in ipso Pœnitentiariæ Officio constitutorum venditionem, aut quævis aliam dispositionem ad tacitam, vel expressam eam dimittentium voluntatem, districtè prohibemus. Sed illa omnia probis, & peritis Viris, gratis omnino, & sine ulla dimittentium, aut aliorum quorumcumque gratia, & acceptione concedantur. Quod si secus factum fuerit, quæcumque concessiones de illis pro tempore factæ, irritæ sint, ac nullius roboris, vel momenti.

§. 25. Cum autem æquum non sit, Officialia hosce haud mediocriter laboraturos, congruis honorariis destitui; emolumenta iisdem a Prædecessoribus Nostri Romanis Pontificibus jamdiu constituta omnino salva, ac firma esse volumus, & mandamus. Singulis proinde Officialibus prædictis pendantur in singulos menses auri scuta, Regenti quidem viginti quinque; Dacario verò, & Correctori, ac Sigillatori quindecim; addito eidem Sigillatori proventu è qualibet Bulla per Collegia Minoris Gratiæ expediri so-

lita, inferius explicando; Theologo autem, & Canonista decem; Procuratorum cuique duodecim, & unicuique Scriptori sex. Tribuantur præterea omnibus charta, atramentum, cera, capsula, cordula, aliaque id genus hæcenus subministrari consueta.

§. 26. Si quando eveniat, ut aliquis è sex Majoribus Officialibus absens a Curia de mandato Romani Pontificis in Sedis Apostolicæ obsequio alibi occupetur, pergat, ut moris fuit, sua emolumenta percipere. Interim verò Major Pœnitentiarius, factò verbo cum ipso Pontifice, alium aliquem ei substituere poterit, servatis debitis formis, & conditionibus; atque huic ita substituto conveniens aliquod emolumentum è Pœnitentiariæ proventibus assignare. Simili autem substituto Procuratoris, vel Scriptoris quavis ex causa legitime impediti, par emolumentum obveniat, ac titulato ipsi Procuratori, sive Scriptori. Cum verò aliquod vel Procuratoris, vel Scriptoris officium per aliquod tempus vacare contigerit, reliquis, quibus interea labor accrescit, æquum est, ut simul pro rata parte proventus vacantis accrescant.

§. 27. Extraordinarios porro Scriptores liceat Majori Pœnitentiario, pro excedente nonnunquam expeditionum multiplicitate, assumere; dummodo supradictis qualitatibus, quas pro Ordinariis requiri decrevimus, minime careant, ac juramentum ipsis Ordinariis præscriptum præstent. E re tamen Pœnitentiariæ erit, ne hujusmodi nimis multi admittantur, utque convenientia demandatis laboribus subsidia, qua prudenti ejusdem Majoris Pœnitentiarii arbitrio taxanda relinquimus, eisdem persolvantur.

§. 28. Post recensitos demum Officialia, ordinationisque circa eorum singulos hucusque statutas, mentio facienda est de Ministro illo, qui Pœnitentiariæ Cappellanus nuncupari solitus, in ejusdem ministerium serius adicitus est. Is itidem aut Presbyter, aut in Sacro aliquo Ordine constitutus, a Majori Pœnitentiario eligi, atque Aula, in qua Signatura Pœnitentiariæ habetur, Janitorem agere, ideoque & ceteris impositum juramentum præstare debet. Dies etiam, & horas tam Signaturæ ipsius, quam aliarum omnium Pœnitentiariæ functionum, a Majori Pœnitentiario præfinitas, datis ad singulos Officialia schedulis, indicet, & curam indicendorum concursuum pro electionibus Procuratorum, & Scriptorum exercebit. Quod quidem Nos munus, adnexumque eidem emolumentum scutorum auri trium in singulos menses, auctoritate Nostri comprobamus, & confirmamus, & quatenus opus sit, de novo erigimus, concedimus, & constituimus.

§. 29. Ad æconomicum nunc Pœnitentiariæ statum curam Nostram intendentes, in primis, quod sæpèdictus Sanctus Pius Papa V. decrevit in supradicta Constitutione, quæ incipit, *In earum rerum commutatione*, ut scilicet emolumenta ejusdem Officii Pœnitentiariæ, inter Majorem Pœnitentiarium, ejusque Officialia, juxta præscriptam formam distribuenda, ex expeditionibus Collegiorum Minoris Gratiæ perciperentur; id ipsum cum limitatione inferius danda, adprobamus, & confirmamus: supramemoratum Pœnitentiariæ Sigillatorem ab onere administrandi hujusmodi emolumenta, quod ipsi potissimum in eadem Constitutione impositum fuit, minime liberantes; non obstantem quæcumque in contrarium consuetudine antehac introducta, & per quantumvis longum temporis spatium servata, vel etiam Prædecessorum Nostri auctoritate, aut expressa, seu etiam scripta dispositione comprobata. Cui Sigillatori nihilominus permittimus, ut, sicuti deinceps in morem inductum fuit, hujusmodi munus possit

Officialis de Mandato Pontificis absens sua emolumenta percipit; substituto aliter consultum.

Vacante Procuratoris, vel Scriptoris Officio, proventus vacantis reliquis accrescunt.

Major Pœnitentiarius potest interdum Scriptores extraordinarios assumere.

Qualitates, onera, & emolumentum Cappellani Pœnitentiariæ, à Majori Pœnitentiario deputandi.

Perceptio emolumentorum Pœnitentiariæ ex expeditione Collegii Minoris Gratiæ à S. Pio V. statuta confirmatur.

Sigillator ab administratione dictorum emolumentorum non absolvitur; potest tamen eam per Pro-Sigillatorem exercere.

Qualitates,
& munera
Pro-Sigilla-
toris.

Ejusdem
onera,

Ratio exigē-
di, deponē-
di, & fol-
vendi pecu-
nias Pœni-
tentiariæ.

Applicatio
superfluorū
Pœnitenti-
ariæ ab Inno-
centio XII.
facta Hospitio
Pauperū
Invalidorum
innovatur.

per alium, idest, per Pro-Sigillatorem, modo tamen, & forma inferius exprimentis, exercere.

§. 30. Pro-Sigillator igitur a Majori Pœnitentiario eligetur, Vir celebs, & Prima saltem Tonfura insignitus, ætate matura, morum probitate, scientiaque ad suum obeundum munus necessaria præditus, quique bona in Urbe habeat, vel idoneam cautionem, seu fidejussionem exhibeat, ut si quod ejus culpa damnum Pœnitentiariæ obvenerit, haud defit unde refarciri queat. Duplex porro erit hujusmodi Pro-Sigillatoris munus, alterum nempe Exactoris, & administratoris Proventuum Pœnitentiariæ; & alterum Registratoris non unius generis rerum, quæ infra exprimentur: Eaque munera, sub Sigillatoris directione, & cum ea, qua par est, fide & diligentia exercebit, sequenti ratione.

§. 31. In omnibus expeditionibus, quæ per prædicta Collegia Scriptorum, & Procuratorum Minoris Gratia fiunt, tam Supplicationes a Procuratoribus confectas, quam Bullas desuper exaratas capiet, illas quidem in Cancellaria, has verò in Bullaria post subjectum Plumbum. Deinde, cum utrasque Domi suæ inter sese accuratè contulerit, Supplicationes apud se retinebit, Archivio inde inferendas; omnes verò Bullas in particulari libro, a *Taxis* nuncupato, sub sui quamque Procuratoris nomine adnotari, tum easdem in Regeſto quamcittimè, ne expeditiones retardentur, describi, atque ita regeſtratas ad exemplum de more conferri curabit; & proprio nomine singulis Bullis subscripto, eas tradet supradictorum Collegiorum Depositario, cui ab Expeditioribus emolumenta legitimè taxata persolventur. Post hæc idem Pro-Sigillator, cujusque mensis dimidio, rationes seu computa habebit cum unoquoque Minoris Gratia Procuratore, super Bullis ejusdem Procuratoris cura in proximo superiori Mense expeditis; ad hoc, ut quilibet Procurator prædicto Depositario suum dirigat mandatum solvendi portionem ad Pœnitentiariam spectantem, juxta Taxas a Prædecessoribus Nostri adprobatas.

§. 32. Depositarius autem hujusmodi solutionem in hunc modum explebit: Dirigit nempe mandatum, seu Ordinem ad Provisores Montis Pietatis (in quo quidem Monte tota summa Pœnitentiariæ debita deponenda erit), ut ii eandem summam Pro-Sigillatori solvant, ad effectum, in ipso semper Ordinis contextu exprimentum, ut hic eam ipsam ibidem relinquant ad creditum Pœnitentiariæ, & ad dispositionem Majoris Pœnitentiarii. Quem quidem Ordinem Pro-Sigillator re ipsa transferet ad dictum creditum, & dispositionem, alioquin de damno tenebitur. Postea Major Pœnitentiarius sua mandata, seu Ordines conficiet de summis ex prædicto Deposito solvendis, tam pro honorario Officialium, seu Ministrorum, quam pro aliis quibuscumque ejusdem Pœnitentiariæ oneribus, & expensis. Hunc enim modum exigendi, deponendi, & solvendi præscriptum a fel. rec. Clemente Papa XII. Prædecessore Nostro per suum Chirographum editum die 11. Februarii Anni MDCCXXXVI., Nos quoque adprobamus, & confirmamus, atque in posterum inconcussè servari volumus, & mandamus.

§. 33. Neque hic omittendum ducimus, quod, deductis a prædicta summa ex expeditionibus Collegiorum Minoris Gratia redigenda, atque in Monte Pietatis deponenda, emolumentis, atque honorariis prædicto Nostro pro tempore Majori Pœnitentiario, atque Officialibus, ceterisque Ministris Pœnitentiariæ persolvendis, aliisque expensis, & oneribus in eadem Pœnitentiaria occurrentibus, & prudenti Majoris Pœnitentiarii arbitrio determinandis, quidquid reliquum ex dicta summa erit, id totum & integrum cedere omnino debet Hospitio Pauperum

Invalidorum S. Michaëlis de Urbe, juxta applicationem eidem Hospitio factam per fel. record. Innocentium Papam XII., data Constitutione sub die 11. Kalendas Junii Anni MDCXCIII., quam applicationem ab aliis Prædecessoribus Nostri confirmatam, Nos quoque firmam, & ratam esse volumus, & mandamus, & quatenus opus sit, iterum auctoritate Nostra statuimus, & innovamus.

§. 34. Ad reliqua verò supradicti Pro-Sigillatoris Officia redeuntes, statuimus, ut ultra prædictam summam ipsi Pœnitentiariæ Officio assignatam & debitam, ex iisdem expeditionibus Minoris Gratia exigat, nomine Peculiari Sigillatoris, & pro ipso Sigillatore, obolos octo è qualibet Bulla. Ex quo Sigillatoris speciali proventu detrahet quolibet mense scuta moneta vigintiduo, pro mercede persolvenda Registratoribus, seu Revisoribus, sub ipso Pro-Sigillatore laborantibus; qui esse quatuor solent, Ordinarii duo, totidemque adjuncti: Et primis quidem duobus, a Majori Pœnitentiario deputatis, solventur in singulos menses scuta duodecim; reliqua decem relinquuntur ipsimet Pro-Sigillatori, quæ Registrator etiam est, ut superius innuimus, ad hoc, ut pro suo libito de duobus aliis adjunctis provideat.

§. 35. Præter Regesta vero supradicta, seu Libros ad expeditiones Minoris Gratia pertinentes, idem Pro-Sigillator Regestum, seu Regesta alia servabit, in quæ referuntur Suprema Romanorum Pontificum, aliaque Majoris Pœnitentiarii, & Signaturæ Decreta, necnon omnia quæcumque Instrumenta, vel Documenta, statum Æconomicum Pœnitentiariæ concernentia. Literæ item Patentes Majoris Pœnitentiarii de Officialium, aliorumque Ministrorum electione; denique alia qualibet ad publicum Pœnitentiariæ regimen, & statum spectantia; veluti Bullæ Institutionis, Reformationis, Facultatum, Officialium, aliorumque hujusmodi, Brevia item electionis Majoris Pœnitentiarii, Chirographa, atque alia his similia. Quorum omnium sua sub cura, & cum periculo suo conservandorum, ne quid lapsu temporis pereat, neglectumve jaceat, authenticum Inventarium, ac Regestum conficere teneatur; cui quidquid postea additum, statutum, concessum, seu vetitum erit, id totum quæcumque quamprimum adscribatur: & sic deinceps hæc omnia in futurorum Pro-Sigillatorum fidem, cum eisdem conditionibus & periculis, deponantur.

§. 36. Jam verò emolumenta Pro-Sigillatoris erunt, primò annua scuta moneta quadraginta, eidem solvenda a Pœnitentiaria, intuitu Domus conducendæ pro servandis Regestis, seu Libris supradictis. Idem consueta olei pro alendis luminibus in singulos menses mensuræ. Tum supradicta menstrua pensio, eidem, tamquam Registratori, a Sigillatore de propriis proventibus persolvenda. Demum varia quædam ipsi obvenerint è Minoris Gratia expeditionibus, sive illarum occasione, quæ in summam certam redigi nequeunt; in quibus tamen percipiendis non ei licebit excedere mensuram per legitimas taxas, & per probatum Curie stylum pro singulis actibus, seu corrigendi, seu sumpta, ut vocant, tradendi, seu alis, siqui sunt, præscriptam, & definitam. Prædictis autem emolumentis futuri quilibet Pro-Sigillatores contenti esse debeant, quibuscumque in contrarium non obstantibus.

§. 37. Archivum porro Pœnitentiariæ, quod Prædecessorum nostrorum providentiæ in Apostolicis nostris Ædibus Vaticanis collocatum reperitur, cujusque præcipuam curam, inherentes sæpemenoratis dispositionibus S. Pii Papæ V., inter munera Sigillatoris superius connumeravimus, ita ipsius Sigillatoris studio, & vigilantia administrabitur, ut ea quidem, quæ vel

Pro-Sigilla-
tor è quali-
bet Bulla
Min. Gr. ob.
& Sigillato-
ri exigat,
ex quibus in
mensum sc.
22. sibi, &
duobus Re-
gistratorib.
Ord. detra-
hat.

Regesta a
Pro-Sigilla-
tore confi-
cienda, &
servanda.

Emolumenta
tam certa,
quam incer-
ta Pro-Sigil-
latoris.

Cura, & ad-
ministratio
Archivi.

ad expeditiones Minoris Gratia, vel ad publicam Pœnitentiariae statum, & regimen pertinent, quæque a Pro-Sigillatore, ut supra, asservari, seu respectivè describi, & registari debere decrevimus, possit eidem Pro-Sigillatori in Archivio prædicto disponenda, & conservanda committere: hic autem demandatum sibi munus, ea qua par est, diligentia & fide implere teneatur.

§. 38. Quæ verò negotia per Pœnitentiariam ipsam, juxta facultates suas ordinarias, vel etiam virtute specialium Oraculorum Romani Pontificis, in particularibus quibusdam casibus concessorum, per ejsdem Pœnitentiariae Procuratores, seu Secretarios expediri solent; eorum omnium quæcumque conservari monumenta oportebit, veluti Supplicationes, & alia quæ in superius dictis circa Scriptorum munera attingimus, ea omnia in altera parte ejsdem Archivi, sed in Armario, seu Armariis clausis, & obferatis seposita, conserventur & custodiantur, sub cura solius Sigillatoris. Qui tamen in hoc uti poterit opera, & auxilio Procuratorum Pœnitentiariae, quorum etiam alicui dictorum Armariorum clavem dare poterit retinendam. Sedulo autem curare debet, ut eorum omnium, quæ in hac secretiori Archivi parte custodientur, suum quoque Inventarium, ac Regestum conficiatur; cui similiter, quæ supervenerint, adscribantur.

Sigillator, & Procuratores pro perquisitionibus in Secretori Archivo omnè laborè gratis impendant.

§. 39. Sed illud inviolatè servari statuimus, ac præcipimus, ut si quando contigerit, etiam ad partium, vel aliorum quorumvis instantiam, aliquid in prædicta Archivi secreta parte, vel ad sumpta, seu duplicata conficienda, vel alia quavis de causa requiri, & inveniri oportere, tunc istum omnem laborem Sigillator, seu Procuratores, gratis omninò impendere debeant; nihilque aut ratione itineris, vel laboris quantumvis extraordinarii, in quarendo, describendo, aut alio quocumque titulo, possint a partibus, vel aliis accipere; etiam si agatur de materiis ad forum externum mixtim, vel separatim pertinentibus; Sacrosanctum enim hoc esse volumus, & inviolabile, ut nihil penitus, quod per Officiales Pœnitentiariae Nostræ Apostolicæ faciendum est, aliter quam gratis fiat.

Cedente, vel decedente quopiam Officiali, Librorum, & Scriptorum Pœnitentiariae recuperatio Sigillatoris curæ committitur.

§. 40. Ac ne quid desiderari possit, quod ad Archivi ejsdem perfectionem, utiliumque scriptorum conservationem conducatur, opportunè commendamus, atque monemus, ut quotiescumque evenerit cuiuspiam Officialis Pœnitentiariae, vel obitus, vel officii dimissio, tunc Sigillatori prædicto curæ sit, vel per se, vel per aliquem ex Procuratoribus, seu Secretariis, Libros, & scripta recuperare, si qua ille penès se habuerit, vel Pœnitentiariae propria, vel de rebus ejus secretis agentia; ac parum utilibus igni traditis, cetera vel Archivo committere, si eo loco digna sint, vel Successori, alterive Officiali utenda concedere.

De visitatione Archivi.

§. 41. Et quia publicæ rei vehementer interest hujusmodi Archivorum bonus status & conservatio; ideo volumus, ut quotannis vel Major Pœnitentiarius ipse per se, vel Sigillator, prædictum Archivum visitet, & sedulo recognoscat tam partem obferatis Armariis compositam, adhibito etiam, quoad hanc partem inspicendam, uno saltem è Pœnitentiariae Procuratoribus; quam partem alteram Pro-Sigillatori commissam, visitando. insuper Scripturas, Libros, Regesta, aliaque necdum Archivo illata, sed adhuc penès eundem Pro-Sigillatorem retenta; cujus visitationis relatio postea Majori Pœnitentiario, si ipse per se non visitaverit, fieri quamprimum debeat.

Pontificis adhortatio.

§. 42. Depulsa igitur è Pœnitentiariae Nostræ saluberrimo Officio confusione qualibet, aut minus ordinata permixtione functionum, ipsiusque Officii nitore, ac puritate adversus cuiusque la-

bis periculum diligentius circummunitis, omnes & singulos in eadem Pœnitentiaria laborantes hortamur in Domino, & enixè monemus; ut pro se quisque piam castamque mentem ad impositum sibi munus obeundum pro Dei aeterni gloria, & Christianifidelium salute acriter intendant, & pro virili parte conentur, ut cuncta prospera, & hoc tanto Officio digna succedant, Sedesque Apostolica pro bene gestis condignè laudis præconio in singulis Christiani Orbis partibus plenius celebretur.

§. 43. Decernentes præsentis Literas, etiam ex eo quod Major Pœnitentiarius, ac præfata Pœnitentiariae Regens, aliique Officiales, & Ministri prædicti, ac alii quicumque in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, eisdem præmissis non consentirent, aut vocati, seu auditi non fuerint, aliaque quavis de causa quantumvis legitima, & juridica, de ullo subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, retractari, in jus, vel controversiam revocari, nullatenus posse; sed semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & a Majori Pœnitentiario, Regente, caterisque Pœnitentiariae Officialibus, & Ministris prædictis, aliisque, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, ubique iudicari, & definiti debere; irritum quoque, & inane, quidquid fecus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa ea, à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula, & decreta præservativa.

XXXX

Nulli vult...

Deregationes.

§. 44. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ regula de *jure quaesito non tollendo*, necnon duabus præmissis S. Pii Papæ V. Prædecessoris Nostræ, & aliis quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & dictæ Pœnitentiariae etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus quibuscumque, ac quibusvis viva vocis oraculis, privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis ejsdem Pœnitentiariae Officio, illiusque Majori Pœnitentiario, ac Officialibus, & Ministris, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & alias quomodolibet per Prædecessores Nostros Romanos Pontifices, ac etiam per Nos ipsos concessis, innovatis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, iisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium, illis alias in suo robore permanentibus, harum serie derogamus.

Sanctio pœnalis.

§. 45. Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc Nostrarum ordinationum, concessionum, assignationum, taxationum, prohibitionum, mandatorum, decretorum, statuti, voluntatis, approbationum, confirmationum, derogationum, aliorumque præmissorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis

Dat. die 13. Apr. 1744.

autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo quarto, Idibus Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D. Card. Passioneus.

J. Datarus.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 27. ejusdem Mensis, & Anni.

XCVII.

Contra non promotos ad Sacrum Presbyteratus Ordinem, Missam celebrantes, aut Sacramentales Confessiones expicientes.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a Dignitate Sacerdotii novæ Legis.

SACERDOS in æternum Christus Dominus, dum ipsâ nocte, in qua tradebatur, Apostolis à se ipso delectis consecrandi Corporis sui, ejusdemque offerendi, & ministrandi potestatem concessit: mox eisdem post resurrectionem suam, insufflato Spiritu Sancto, amplissimam peccata remittendi, ac retinendi contulit facultatem; hoc simul exemplo præceptoque suo constituit, & sanxit, ut ea deinceps in universam Ecclesiam potestas atque facultas per legitimam tantummodo Sacerdotum ordinationem transfundi, & propagari deberet; unde, evacuato veteri Levitarum ministerio, & Sacerdotio filiorum Aaron, qui exemplari, & umbræ deserviebant Cælestium, omnibus quidem adoptionis suæ filiis ad novum Sacerdotium secundum ordinem Melchisedech aditus pateret; sed non alii re ipsa ad sublimem fungendum honorem assumerentur, quàm qui à Deo vocati, atque ab Apostolis, seu ab eorum Successoribus, rite instituti atque ordinati fuissent. Quod si, juxta Legem Moysi, accedentes ad Sanctuarium illud manufactum, aut Thuribulum aureum, ab hominibus effitum, manu arripientes, præter eos, qui ex designata Tribu, & Familia originem ducerent, sine ulla miseratione morti deputabantur; quantò magis putandum est deteriora supplicia mereri eos, qui, profani cum sint, adeo præstantiori novæ Legis ministerio se ingerere, atque oblationem, & dispensationem Mysteriorum Dei sibi arrogare præsumperint; quum præsertim ea nulliter, & irritè celebrantes, puram ipsam Panis, & Vini substantiam publicis adorationis actibus, atque receptis Latriæ protestationibus impiè prosequantur, &, quantum in ipsis est, in idem Idololatriæ crimen fideles Populos, licet ignorantes, inducant. Mendaces verò illi, qui absque legitima auctoritate, in Penitentia Tribunalibus, tamquam Judices animarum, federe audent, eamque sibi falsò asserere facultatem, emundandi conscientias hominum ab operibus mortuis, quam æterni fœderis Sponsor Dei Filium nemini se, nisi per Ecclesiasticam Ordinationem, communicaturum promittit, severioribus profecto pœnis plectendi sunt, cum Sacramentum reconciliationis humanæ conculcent, & sanguinem Testamenti, à quo virtus illius omnis promanat, pollutum ducant, confidentibus verò fideliter peccata sua impiam in re gravissima fraudem faciant.

Quod per solam Ordinationem confertur.

Paulus IV., & Sixtus V. omnes Sa-

§. 1. Et quidem gravissima hujusmodi scelera execrantes Romani Pontifices Prædecessores

Nostri Paulus IV., & Sixtus V. decreverunt, ut qui ad Presbyteratus Ordinem non promoti, Missarum celebrationem usurpare, & Sacramentum Penitentia ministrare præsumperint, a Judicibus Sanctæ Inquisitionis tradi deberent Curia Saculari, debita animadversione puniendi. Eorumque vestigiis per omnia inhærens fel. record. Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster, ne circa pœnam hujusmodi delinquentibus irrogandam ullus dubitationi locus superesset, in suis Literis incipientibus: *Et si alias*, datis in forma Brevis apud S. Petrum sub die prima Decembris anni millesimi sexcentissimi primi, distinctius constituit, ut omnes, & singuli, qui, ad Sacerdotium, ut supra, non promoti, reperti fuerint Missarum celebrationem usurpasse, vel Sacramentalem confessionem audisse, a prædictis Judicibus S. Inquisitionis, vel locorum Ordinariis, tamquam Ecclesiæ misericordia indigni, a Foro Ecclesiastico abjiciantur, & ab Ordinibus Ecclesiasticis, si quos habuerint, ritè degradati, statim Curia Saculari tradantur, per Judices Sæculares debitis pœnis plectendi.

§. 2. Et successive rec. pariter mem. Prædecessor Noster Urbanus Papa VIII. per similes Literas datas die vigesimatertia Martii anno millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, quarum initium est: *Apostolatus Officium*, supradictas Decessorum dispositiones ita confirmavit, & ampliavit, ut quicumque se præfatis sceleribus obstrinxerint, mandaverit eos privilegio ætatis minoris annis vigintiquinque, nullatenus excusari, dummodo vigesimum annum expleverint, quominus ad normam dictæ Constitutionis Clementinæ, statim Curia Saculari, condignis pœnis afficiendi, tradantur. Quas quidem omnes, & singulas Constitutiones, atque Ordinationes, Apostolica Nostra Auctoritate adprobamus, & confirmamus, & quatenus opus sit, innovamus, atque in posterum ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari præcipimus, earum omnium tenores, ac si præsentibus de verbo ad verbum insertæ forent, pro plene, & sufficienter expressis habentes.

§. 3. Quia verò propria nonnunquam experientia cognovimus, dum adhuc in minoribus existentes in Romana atque Universali Inquisitione Consulitoris munereungebamur, ab hujusmodi criminum Reis, seu ab eorum Defensoribus, complures alias exceptiones proponi, quarum prætextu, pœnarum ut supra justè indictarum condonationem, aut saltem minorationem obtinere contendunt; & signanter contra probationes a Fisco adstrictas opponi solere, quod aut Testes cumulaverit in sua quemlibet depositione singulares, dum, exempli gratia, unus ex ipsis Reum viderit Sacris se Sacerdotalibus Vestibus indumentem, alter eundem ad Altare progredientem, alius verò unam, alius aliam Missæ partem recitantem audierit; aut etiam quod ab eodem Fisco non satis exclusâ fuerit promotorio Rei ad Ordinem Presbyteratus, juxta prætextum onus, quod ipsi Fisco incumbere contendunt: Ad elevandam verò delicti gravitatem, illud aliquando audivimus allegari, quod Reus integram Missam non celebraverit, sed antequam illam expleret, ab Altari discesserit; vel quod, si unam Missam integre celebrasse convictus fuerit, id, juxta asseritum sensum prædictarum Constitutionum, nequaquam sufficiat ad incurrendas pœnas in eisdem propositas; vel denique, etiamsi plures hujusmodi sacrilegas Missas celebraverit, minime probari possit formam Consecrationis ab eo prolatam fuisse.

§. 4. Idcirco Nos, frivola hujusmodi Reorum effugia de medio tollere volentes, re mature a Nobis ipsis, & accurate perpensa, atque

etiam

1744. cerdotalia munia sibi falsò arrogantes a S. Inquisitione Curia Saculari tradi mandantur.

Clem. VIII. Idem statuit, etiam si Reus in aliquo Ordine Ecclesiastico constitutus esset, prævia degradatione.

Urban. VIII. extendit præmissas Constitutiones, ut defectus ætatis minime suffragaretur.

Pontifex confirmat præfatas Constitutiones.

Enumerat exceptiones quandoque a Reis opponi solitas.

Ad tollenda frivola effugia statuit. Quod de Testium fin-